

PP

a

lwn.

NCK ALUMINIUM EXTRUSION SDN BHD

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR

b

MOHD GHAZALI H

[RAYUAN JENAYAH WP NO: 42-10-2001]

15 MEI 2002

PROSEDUR JENAYAH: Hukuman - Kesetimpalan - Melepaskan effluen buangan kilang - Melepaskan pepejal terampai dan nikel ke dalam perairan daratan tanpa lesen - Denda RM5,000 - Sama ada tidak setimpal - Sama ada tidak mengambilkira kepentingan awam - Akta Kualiti Alam Sekeliling 1974 ss. 2, 21, 25(1), 25(3) - Peraturan-Peraturan Kualiti Alam Sekeliling (Kumbahan dan Effluen-effluen Perindustrian) 1979, peraturan 8(1)(b)

c

Penentang dituduh dengan kesalahan di bawah ss. 21 dan 25(1) Akta Kualiti Alam Sekeliling 1974 ('Akta') dibaca bersama-sama peraturan 8(1)(b) Peraturan-Peraturan Kualiti Alam Sekeliling (Kumbahan dan Effluen-effluen Perindustrian) 1979, kerana melepaskan tanpa lesen buangan cecair pepejal terampai, nikel dan nilai pH ke dalam perairan daratan di mana kandungannya melebihi kepekatan yang dibenarkan. Seksyen 25(3) Akta memperuntukkan bahawa kesalahan sedemikian boleh dihukum dengan denda maksima RM100,000. Di hadapan yang arif Hakim Sesyen, penentang mengaku bersalah dan berikutnya dikenakan hukuman denda RM5,000. Berasa tidak puas hati terhadap hukuman yang dijatuhkan, Pendakwa Raya merayu dan berhujah, antara lain, bahawa hukuman denda RM5,000 adalah tidak setimpal dan tidak berkesesuaian dengan kepentingan awam. Dihujahkan selanjutnya bahawa Hakim Sesyen telah khilaf bilamana membuat andaian bahawa Jabatan Alam Sekitar tidak menganggap kesalahan penentang di sini sebagai kesalahan yang serius.

d

e

f

Diputuskan:

g

[1] Hakim perbicaraan, dalam menjatuhkan hukuman, telah membuat taksiran yang salah, telah mengambilkira perkara-perkara kecil dan remeh dan tidak memberi perhatian kepada tujuan Akta, latar belakang kes dan sikap responden. Hakim perbicaraan jelas tidak mengambilkira kesan pencemaran ke atas alam sekeliling dan hidupan lain, sebaliknya telah memberi pertimbangan yang keterlaluan kepada pengakuan salah penentang berbanding kepentingan awam. Dalam ertikata yang lain, hakim perbicaraan telah memakai prinsip-prinsip yang salah apabila menjatuhkan hukuman denda RM5,000. (ms 278 c-d & 280 g-h)

h

i

- a* [2] Dapatan hakim perbicaraan bahawa penentang berniat untuk mengatasi masalah mereka dan bahawa mereka telah insaf tidak disokong oleh fakta. Fakta malah menunjukkan bahawa penentang gagal mematuhi arahan Jabatan Alam Sekitar supaya menyediakan sistem pengolahan effluen serta gagal memohon lesen yang sah. Sikap penentang ini bolehlah diibaratkan sebagai “lakukan kesalahan sehingga tindakan undang-undang diambil dan barulah membuat permohonan untuk lesen yang diwajibkan”.
(ms 280 b-f)

- c* [3] Kesalahan yang dilakukan penentang adalah serius. Bagi mencegah kesalahan sepertinya hukuman yang lebih berat perlu dijatuhkan. Oleh yang demikian, denda RM5,000 perlu diketepikan dan diganti dengan denda RM90,000. (ms 281d)

[Rayuan dibenarkan sekadarnya.]

- d* **Kes-kes yang dirujuk:**
Joginder Singh v. PP [1984] 2 MLJ 133
PP v. Mohamed Nor & Ors [1985] 2 MLJ 200

- e* **Perundangan yang dirujuk:**
Environmental Quality Act 1975, ss. 2, 21, 25(1), (3)
Environmental Quality (Sewage and Industrial Effluents) Regulations 1979, reg. 8(1)(b)
- Bagi pihak pp - Azamuddin Abd Aziz, TPR*
Bagi pihak Tertuduh - J Appukuttan; T/n Sk Yeoh & Partners
- Dilaporkan oleh WA Sharif*

f **PENGHAKIMAN**

- Mohd Ghazali H:**
Penentang, sebuah syarikat tempatan, telah dituduh di Mahkamah Sesyen, Kuala Lumpur dengan kesalahan di bawah s. 25(1) Akta Kualiti Alam Sekeliling 1974 (Akta 127) dan boleh dihukum di bawah s. 25(3) Akta yang sama (“Akta itu”).
- g* Pertuduhan terhadap penentang adalah seperti berikut:

- h* Bahawa kamu pada 29 Mac 2000, jam lebih kurang 10.25 pagi bertempat di premis NCK Aluminium Extrusion Sdn Bhd, Lot 46A, 1st Floor, Wisma NCK, Batu 3 1/2, Jalan Sungai Besi, 57100 Kuala Lumpur, didapati tanpa lesen yang dikeluarkan oleh Ketua Pengarah Kualiti Alam Sekeliling di bawah seksyen 25(1) Akta Kualiti Alam Sekeliling 1974 (Pindaan 1996) telah melepaskan buangan cecair ke dalam perairan daratan di mana kandungannya melebihi kepekatan yang ditentukan di bawah seksyen 21, Akta Kualiti Alam Sekeliling 1974 yang dibaca bersama Peraturan 8(1)(b) Peraturan-Peraturan Kualiti Alam Sekeliling (Kumbahan dan Effluen-Effluen Perindustrian) 1979 iaitu:

- i* (i) Pepejal terampai yang mempunyai kepekatan sebanyak 1.2 mg/l iaitu melebihi had piawai 100 mg/l yang ditetapkan;

(ii) Nikel yang mempunyai kepekatan sebanyak 1.2 mg/l iaitu melebihi had piawai 1 mg/l yang ditetapkan; **a**

(iii) Nilai pH sebanyak 4.0 iaitu tidak mematuhi had piawai 5.5 hingga 9.0 yang ditetapkan.

Dan dengan itu kamu telah melakukan kesalahan di bawah seksyen 25(1) Akta Kualiti Alam Sekeliling 1974 (Akta 127) dan boleh dihukum di bawah seksyen 25(3) Akta yang sama. **b**

Pada 11 Mei 2001, apabila kes dipanggil di hadapan hakim Mahkamah Sesyen yang bijaksana (“hakim perbicaraan”), penentang telah mengaku salah terhadap pertuduhan itu. Fakta kes yang dikemukakan adalah seperti berikut: **c**

(1) Pada 29 Mac 2000, jam lebih kurang 9.45 pagi hingga 10.45 pagi, beberapa pegawai Jabatan Alam Sekitar telah menjalankan pemeriksaan ke atas premis penentang di Lot 46A, Wisma NCK, Batu 31/2, Jalan Sungai Besi, 57100 Kuala Lumpur yang merupakan sebuah kilang yang menjalankan kerja-kerja “aluminium extrusion”. Semasa pemeriksaan dijalankan kilang itu sedang beroperasi. **d**

(2) Seorang pegawai Jabatan itu telah mengambil lima botol contoh buangan cecair yang dilepaskan ke dalam perairan daratan pada takat pelepasan terakhir dan setelah menandakan contoh-contoh itu telah menyerahkannya kepada Jabatan Kimia Malaysia untuk penganalisan. **e**

(3) Laporan Jabatan Kimia Malaysia bertarikh 26 April 2000 menunjukkan bahawa pelepasan buangan cecair itu mengandungi:

(i) pepejal terampai yang mempunyai kepekatan sebanyak 1200 mg/l, iaitu, melebihi had piawai 100 mg/l yang ditetapkan; **f**

(ii) nikel yang mempunyai kepekatan sebanyak 1.2 mg/l, iaitu, melebihi had piawai 1 mg/l, yang ditetapkan; dan

(iii) nilai pH sebanyak 4.0, iaitu, tidak mematuhi had piawai 5.5 hingga 9.0 yang ditetapkan. **g**

Ketiga-tiga parameter seperti diturunkan di atas melebihi Piawai B, Jadual Ketiga di bawah Peraturan 8(1)(b) Peraturan-Peraturan Kualiti Alam Sekeliling (Kumbahan dan Effluen-effluen Perindustrian) 1979 (“peraturan-peraturan itu”) dan telah menyebabkan pencemaran kepada perairan daratan. Rekod Jabatan Alam Sekitar menunjukkan bahawa premis pihak penentang itu tidak memiliki lesen di bawah s. 25(1) Akta itu untuk melepaskan buangan cecair ke dalam perairan daratan dengan kandungannya melebihi kepekatan yang ditentukan di bawah Peraturan 8(1)(b) peraturan-peraturan itu. **h**

Antara rayuan yang dikemukakan oleh pihak penentang sebelum hukuman dijatuhkan oleh hakim perbicaraan adalah ini merupakan kesalahan pertama dan **i**

- a* bahan-bahan salah yang ditemui adalah pada tahap yang minima. Pihak penentang juga telah dipertuduhkan kerana melepaskan barangan berjadual berkaitan bahan yang sama dimana kes telah dikompaun. Pihak penentang kemudian menyatakan tindakan sewajarnya telah diambil untuk memperbaiki keadaan pembuangan bahan. Di samping itu mereka telah diberi tempoh sehingga bulan November 2000 untuk memperbaiki keadaan.

- b* Dalam hujahnya di hadapan hakim perbicaraan, pihak perayu menegaskan kandungan bahan pepejal yang didapati dalam contoh air itu adalah tinggi dan nilai pHnya juga tinggi. Ini menunjukkan kewujudan asiditi yang tinggi dan mencemarkan alam sekeliling. Pihak itu menyatakan pihak penentang telah diarahkan untuk memperbaiki sistem pembersih air buangan kilang itu pada 18 November 1997 tetapi sehingga tarikh kesalahan, iaitu, 29 Mac 2000 tidak membuat sebarang pembinaan walaupun dua tahun telah berlalu. Pihak perayu mendesakkan kesalahan adalah serius. Denda maksima yang diperuntukkan di bawah s. 25(3) Akta itu telah ditingkatkan dari RM10,000 ke RM100,000
- c*
- d* berkuatkuasa pada tahun 1996.

- Pihak penentang kemudian menjawab mereka telah diberi kebenaran dari Jabatan Alam Sekitar sehingga 15 November 2000 untuk siapkan binaan itu. Mengenai ini, pihak perayu menegaskan permohonan itu hanya dibuat selepas tarikh kesalahan, iaitu, 29 Mac 2000.

- e* Hakim perbicaraan telah menjatuhkan hukuman denda sebanyak RM5,000 ke atas pihak penentang dan terhadap keputusan itu pihak perayu telah merayu ke Mahkamah Tinggi. Dalam alasan penghakimannya, hakim perbicaraan bersetuju bahawa kesalahan ini adalah serius. Walau bagaimanapun ia
- f* “membenarkan mitigasi yang dikemukakan” kerana ia mendapati pihak penentang ada berusaha mematuhi undang-undang. Ia menyata ia “tertarik” dengan rayuan pihak penentang bahawa pihak itu telah diberi tempoh sehingga bulan November 2000 untuk memperbaiki sistem buangan kilangnya. Ia mendapati tarikh kesalahan adalah 29 Mac 2000 dan ini bermakna tertuduh
- g* masih mempunyai tempoh masa yang panjang yang dibenarkan oleh Jabatan Alam Sekitar untuk memperbaiki sistem itu. Hakim perbicaraan itu kemudiannya mengulas:

- h* Pihak pendakwaan menyatakan permohonan untuk membaiki ini telah dibuat selepas tarikh kesalahan tetapi pada pendapat saya tidak kira bila permohonan dibuat apa yang jelas adalah tertuduh telah diberi tempoh begitu lama untuk membaiki sistem pembuangan mereka. Ini secara tidak langsung menunjukkan bahawa dari pandangan Jabatan Alam Sekitar kesalahan tertuduh tidak begitu serius yang memerlukan tindakan serta merta.

- i* Pada pendapat saya juga, tindakan tertuduh meminta masa untuk membaiki sistem buangan mereka menunjukkan mereka berniat untuk mengambil tindakan

yang sewajarnya untuk mengatasi masalah mereka. Tindakan ini menunjukkan keinsafan mereka terhadap kesalahan yang dilakukan dan Mahkamah harus mengiktiraf perkara ini.

a

Berdasarkan faktor ini saya dapati denda RM5,000 adalah memadai sebagai hukuman.

b

Pihak perayu telah mendasarkan petisyen rayuannya atas, antara lain, alasan-alasan berikut:

- (i) hakim perbicaraan tidak mengambilkira kesan pencemaran ke atas alam sekeliling dan hidupan lain;
- (ii) hakim perbicaraan tidak mengambilkira bahawa pihak penentang diarahkan menyediakan sistem pengolahan effluen semenjak 18 November 1987 dan sehingga kes ini, tidak berbuat demikian;
- (iii) hakim perbicaraan tidak mengambilkira bahawa permohonan untuk kebenaran bertulis hanya dibuat oleh pihak penentang selepas tarikh kesalahan;
- (iv) hakim perbicaraan tidak menimbangkan kesan deteran sama ada ke atas pihak penentang atau pihak lain semasa menjatuhkan hukuman;
- (v) dalam menjatuhkan hukuman hakim perbicaraan terlalu memberi pertimbangan kepada pengakuan salah pihak penentang berbanding kepentingan awam.

*c**d**e*

Oleh itu perayu merayu agar hukuman tersebut diketepikan dan digantikan dengan hukuman yang lebih bersesuaian dengan kesalahan.

f

Di peringkat rayuan, setelah mendengar hujah kedua-dua pihak, saya telah ketepikan hukuman denda sebanyak RM5,000 itu dan menggantikannya dengan denda RM90,000. Pihak penentang tidak berpuas hati dengan hukuman itu dan telah merayu ke Mahkamah Rayuan dan kini saya memberikan alasan-alasan kenapa saya telah berbuat demikian.

g

Seksyen 25(1) Akta itu berbunyi:

Melainkan jika dilesen, tiada seorang pun boleh mengeluarkan, melepas atau meletakkan apa-apa benda berbahaya kepada alam sekeliling, pencemar atau buangan ke dalam mana-mana perairan daratan dengan melanggar syarat-syarat yang boleh diterima yang ditentukan di bawah seksyen 21.

h

Seksyen 25(3) Akta itu memperuntukkan, antara lain, seseorang yang melanggar sub-s. (1) adalah melakukan suatu kesalahan dan boleh didenda tidak melebihi RM100,000 atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun.

i

- a* Dalam alasan penghakimannya hakim perbicaraan bersetuju kesalahan ini adalah kesalahan serius. Walau bagaimanapun ia mendapati tarikh kesalahan adalah 29 Mac 2000, tetapi, memandangkan pihak penentang ada berusaha untuk mematuhi undang-undang dan diberi sehingga bulan November 2000 untuk memperbaiki sistem buangan kilangnya oleh Jabatan Alam Sekitar, ini
- b* secara tidak langsung menunjukkan dari pandangan jabatan itu, kesalahan ini tidak begitu serius yang memerlukan tindakan serta merta.

- Saya berpendapat hakim perbicaraan telah membuat taksiran yang salah. Ia telah gagal mengkaji tujuan Akta itu. Di samping itu ia telah membuat anggapan yang salah apabila ia menyatakan pada pandangan Jabatan Alam Sekitar, kesalahan tidak begitu serius yang memerlukan tindakan serta merta.
- c* Saya berpendapat hakim perbicaraan telah mengambilkira perkara-perkara yang kecil atau remeh-temeh apabila ia menjatuhkan hukuman tanpa memberi perhatian kepada tujuan Akta, jenis kesalahan, latar belakang kes dan juga sikap pihak penentang yang boleh didapati dari fakta dan keterangan yang
- d* dikemukakan.

- Keterangan yang dikemukakan menunjukkan pihak penentang telah ditubuhkan di bawah Akta Syarikat 1965 pada 2 Oktober 1985 dan jenis perniagaannya adalah mengeluarkan barang-barang aluminium (“manufacturing of aluminium products”). Alamat perniagaannya di mana kilangnya juga terletak adalah di
- e* Lot 46A, Section 92A, Batu 3 1/2, Jalan Sungei Besi, Kuala Lumpur. Pihak penentang, selaku pengeluar barang-barang aluminium telah dituduh, tanpa lesen yang dikeluarkan oleh Ketua Pengarah Kualiti Alam Sekeliling, melepaskan buangan cecair ke dalam perairan daratan di mana kandungannya melebihi kepekatan yang ditentukan di bawah s. 21 Akta itu.

- f* Seksyen 2 Akta itu mentafsirkan “buangan” termasuklah apa-apa benda yang ditetapkan sebagai buangan terjadual, atau apa-apa benda sama ada dalam bentuk pepejal, separuh pepejal, atau cecair, atau dalam bentuk gas atau wap yang dilepaskan, dikeluarkan atau ditetapkan dalam alam sekeliling dalam
- g* apa-apa isipadu, komposisi atau cara yang menyebabkan pencemaran. Seksyen yang sama itu mentafsirkan “perairan daratan” ertinya apa-apa takungan, kolam, tasik, sungai, anak sungai, tali air, parit, mata air atau telaga, atau mana-mana bahagian laut di atas tikas air rendah di sepanjang pantai, atau mana-mana badan dengan permukaan semulajadi atau buatan yang lain atau subpermukaan
- h* air.

Tujuan Akta itu, menurut mukadimahnyanya, adalah untuk:

... mencegah, menghapus, mengawal pencemaran dan memperbaiki alam sekeliling, dan bagi maksud-maksud yang berkaitan dengannya.

i

Seksyen 2 Akta itu, antara lain, memperuntukkan:

“alam sekeliling” ertinya faktor-faktor fizikal bagi kawasan di sekeliling manusia termasuk tanah, air, udara, iklim, bunyi, bau, rasa, faktor-faktor biologi bagi binatang-binatang dan tumbuh-tumbuhan dan faktor-faktor sosial estetika;

Apa yang jelas adalah Akta itu diluluskan dengan tujuan untuk mencegah dan mengawal pencemaran. Seksyen 2 Akta itu memperuntukkan “pencemaran” ertinya apa-apa perubahan langsung atau tak langsung kepada sifat-sifat fizikal, haba, kimia, atau biologi mana-mana bahagian alam sekeliling dengan melepaskan, mengeluarkan atau meletakkan benda berbahaya kepada alam sekeliling, pencemar atau buangan-buangan hingga menjejaskan apa-apa kegunaan berfaedah, menyebabkan suatu keadaan yang berbahaya atau mungkin berbahaya kepada kesihatan, keselamatan atau kebajikan awam, atau kepada binatang, burung, hidupan liar, ikan atau hidupan dalam air, atau kepada tumbuh-tumbuhan atau menyebabkan suatu pelanggaran terhadap apa-apa syarat, had atau sekatan yang dikenakan ke atas sesuatu lesen yang dikeluarkan di bawah Akta ini. Saya menyimpulkan apa yang perlu diberi pertimbangan sewajarnya dalam kesalahan seperti ini ialah kepentingan awam. Dalam kes *Joginder Singh v. PP* [1984] 2 MLJ 133, Ajaib Singh H berkata (di ms 140)::

On the question of sentence the courts invariably take certain factors into consideration the first and foremost being the public interest. Then the age of the offender, his health, his character and background, the nature of the offence and the circumstances and the manner in which the offence is committed. The courts are duty-bound to consider all these matters before deciding upon a suitable sentence. On an appeal on sentence from the subordinate courts therefore the High Court will not interfere with the sentence imposed unless it can be shown to its satisfaction that in the circumstances of the particular case the sentence was manifestly excessive or inadequate or that in fixing the sentence the subordinate court had failed to adequately consider all relevant factors either for or against the offender.

Saya bersependapat dengan desakan pihak perayu bahawa hakim perbicaraan tidak mengambilkira kesan pencemaran ke atas alam sekeliling dan hidupan lain tetapi telah terlalu memberi pertimbangan kepada pengakuan salah pihak penentang berbanding kepentingan awam. Pihak penentang telah ditubuhkan pada 2 Oktober 1985. Fakta yang terdapat tidak menggambarkan tarikh kilang pihak penentang telah mulakan operasinya. Apa yang dimaklumkan oleh pihak perayu kepada hakim perbicaraan dalam hujahnya ialah pihak penentang telah diarahkan oleh jabatan itu untuk menyediakan sistem pengolahan effluen semenjak 18 November 1997 dan sehingga tarikh kesalahan, iaitu, 29 Mac 2000 tidak berbuat demikian. Rekod jabatan itu menunjukkan pihak penentang tidak mempunyai sebarang lesen di bawah s. 25(1) Akta itu. Permohonan untuk perlanjutan masa bagi mematuhi arahan jabatan itu hanya dibuat selepas tarikh kesalahan. Fakta-fakta ini tidak dipertikaikan oleh pihak penentang.

- a* Pada saya, fakta-fakta yang dibincangkan kini menggambarkan sikap pihak penentang yang mana tidak menyokong pendapat hakim perbicaraan bahawa “tindakan tertuduh meminta masa untuk memperbaiki sistem buangan mereka menunjukkan mereka berniat untuk mengambil tindakan yang sewajarnya untuk mengatasi masalah mereka” dan bahawa “tindakan ini menunjukkan keinsafan mereka terhadap kesalahan yang dilakukan dan mahkamah harus mengiktiraf perkara ini”. Saya tidak dapat mengesan bagaimana latar belakang dan fakta-fakta yang terdapat boleh memberi gambaran sedemikian. Pihak penentang telah diberi arahan untuk menyediakan sistem pengolahan effluen semenjak 18 November 1997 dan sehingga tarikh kesalahan ini, iaitu, 29 Mac 2000 tidak berbuat demikian. Pada saya fakta-fakta ini tidak dapat menyokong pendapat hakim perbicaraan seperti dibincang kini, iaitu, pihak penentang berniat untuk mengatasi masalah mereka dan telah insaf. Pihak penentang sedar semenjak 18 November 1997 mereka perlu mengambil tindakan sewajarnya seperti diarahkan oleh jabatan itu dan mereka akan memerlukan lesen di bawah s. 25(1) Akta itu jika mereka ingin melepaskan apa-apa buangan ke dalam mana-mana perairan daratan dengan melanggar syarat-syarat yang boleh diterima yang ditentukan di bawah s. 21 Akta yang sama. Pada bacaan saya, pihak penentang tidak mengindahkan arahan jabatan itu sehingga mereka didapati melakukan kesalahan. Pihak penentang hanya mula bercadang untuk mengambil tindakan susulan selepas tarikh kesalahan dan sementara itu membuat permohonan supaya masa dilanjutkan sehingga November 2000 bagi mereka mematuhi arahan jabatan itu yang telah diberi semenjak 18 November 1997. Pada saya, ini menggambarkan sikap pihak penentang terhadap Akta itu yang bertujuan, antara lain, untuk mengawal pencemaran dan memperbaiki alam sekeliling demi kepentingan awam, iaitu, jangan memperdulikan keperluan s. 25(1) Akta itu tentang keperluan lesen sehingga tindakan penguatkuasaan diambil dan setelah tindakan sedemikian diambil, buat permohonan untuk diberi masa bagi tindakan susulan bagi mematuhi kehendak itu. Dalam erti kata lain, lakukan kesalahan sehingga tindakan undang-undang diambil dan barulah membuat permohonan untuk lesen yang diwajibkan.
- g* Dalam keadaan yang dibincangkan di atas, saya bersependapat dengan pendirian pihak perayu bahawa dalam menjatuhkan hukuman, hakim perbicaraan terlalu memberi pertimbangan kepada pengakuan salah pihak penentang berbanding kepentingan awam. Kesalahan dilakukan oleh sebuah syarikat dan bukan orang sebenar (“natural person”). Pada saya, hakim perbicaraan gagal memberikan pertimbangan sewajarnya kepada tujuan Akta, kepentingan awam dan latar belakang kes sebelum menjatuhkan hukuman. Dalam erti kata lain, ia telah memakai prinsip-prinsip yang salah apabila ia menjatuhkan hukuman denda RM5,000 itu. Mengenai hukuman, saya sedar tentang prinsip bahawa Mahkamah Rayuan tidak seharusnya campurtangan atau mengacau hukuman
- i*

yang dijatuhkan oleh mahkamah di bawah seperti telah dinyatakan oleh Abdul Hamid CJ dalam kes *PP v. Mohamed Nor & Ors* [1985] 2 MLJ 200 di ms 202:

... it is the established principle that an appellate court should be slow to interfere or disturb with a sentence passed by the court below unless it is manifestly wrong in the sense of being illegal or of being unsuitable to the proved facts and circumstances. And the mere fact that another court might pass a different sentence provides no reason for the appellate court to interfere if the court below applies the correct principles in the assessment of the sentence.

Walau bagaimanapun, dalam kes dihadapan saya ini, saya berpendapat hakim perbicaraan telah memakai prinsip yang salah dan telah memberi pertimbangan kepada perkara-perkara yang kecil dan remeh-temeh apabila ia menjatuhkan hukuman denda sebanyak RM5,000 itu dan dengan jelas tidak mengambil kira kepentingan awam dan juga tujuan Akta itu *vis-a-vis* alam sekeliling. Saya mendapati kesalahan ini adalah serius dan berpendapat bagi mencegah kesalahan seperti ini, hukuman yang lebih berat perlu dijatuhkan. Oleh itu, saya telah mengeneipkan denda RM5,000 itu yang dijatuhkan oleh hakim perbicaraan dan menggantikannya dengan denda RM90,000.

*a**b**c**d**e**f**g**h**i*